

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216208640
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216208640.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holič a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 proti žalovanému: V. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. L. č. XXX, Y. L., o zaplatenie sumy 3.998,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20. júna 2017, č.k. 6C/120/2016-62 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok I.) a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol, vo výroku II. konanie v časti o zaplatenie 99,68 eur zastavil a vo výroku III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 497, § 502 ods. 1, § 504, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, § 5d Zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zmluva uzatvorená medzi stranami bola dňa 28.10.2013 vypovedaná a úver bol zosplatnený. Vyplýva to aj z priloženej platobnej histórie. Z vygenerovaného výpisu (na čl.37 až 44) ako aj zo žaloby vyplýva, že žalovaný bol v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu (najstaršia neuhradená splátka splatná dňa 19.01.2013).Vychádzajúc z vyššie uvedeného, premlčacia doba podľa názoru súdu začala plynúť odo dňa 19.01.2013 a uplynula 19.01.2016 (posledný deň premlčacej lehoty). Žaloba bola podaná až 01.06.2016. Podľa názoru súdu žalobcom uplatnená pohľadávka vzhľadom na vyššie uvedené je premlčaná. Preto súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému preukázateľne v konaní trovy nevznikli.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca a to v časti v ktorej súd žalobu zamietol (výrok I.) a voči výroku III. v ktorom rozhodol o náhrade trov konania z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h). CSP. Odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie žalobu zamietol s odôvodnením, že bola podaná po uplynutí premlčacej doby, ktorá mala žalobcovi uplynúť dňa 19.01.2016, pričom žaloba bola podaná až 01.06.2016. Je síce pravdou, že najstaršia neuhradená splátka úveru bola splatná 19.01.2013, avšak žalobca si právo na zaplatenie celej pohľadávky voči žalovanému uplatnil až listom zo dňa 28.10.2013. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný žalovaný prevzal dňa 07.11.2013 a v zmysle predmetného vyhlásenia bol povinný uhradiť dlh v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Úver bol teda vyhlásený za predčasne splatný, s účinnosťou k 18.11.2013, čo znamená, že žalobca sa mohol svojho nároku na súde voči žalovanému domáhať prvý raz dňom 19.11.2013. Na

základe uvedeného má žalobca za to, že žaloba bola podaná riadne a včas. Taktiež žalobca uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z posudzovania premlčania nároku na zaplatenie konkrétnych splátok, mal zamietnuť nárok žalobcu len v časti premlčaných splátok a nie ako celok. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.998,66 eur, sumu 1.484,22 eur titulom riadnych úrokov vyčíslených ku dňu 23.05.2016, sumu 102,39 eur titulom úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 23.05.2016, poplatky v sume 20,34 eur, úroky vo výške 12,5% ročne zo sumy 3.998,66 eur od 24.05.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 1% ročne z nesplatenej istiny úveru 3.998,66 eur od 24.05.2016 do zaplatenia.

5. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobcu písomné vyjadrenie nezaslal.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody § 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, s použitím § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom konania pred odvolacím súdom je vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá z dôvodu premlčania a v závislom výroku o náhrade trov konania.

8. Podľa § 103 O. z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorých zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9. Podľa § 565 O. z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie založil svoj právny názor o premlčaní celého dlhu uplynutím premlčacej plynúcej od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Uvedený právny názor je nesprávny, bez opory v právnej úprave.

11. Ustanovenie § 103 O. z. rešpektuje zásadu zmluvnej voľnosti občianskoprávných vzťahov, ktorá umožňuje, aby sa zmluvné strany dohodli aj na splnení dlhu plnením v splátkach. Zákon stanovuje, kedy v prípade dohody o plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok a to tak, že jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne (premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok). Ustanovenie § 103 O. z. však treba vykladať vo väzbe na právne dôsledky uvedené v ustanovení § 565 O. z., ktoré obmedzuje veriteľa v práve požadovať splnenie celého dlhu. Právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky môže veriteľ použiť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak by veriteľ svoje právo nevyužil, pokračovala by premlčacia doba iba vo vzťahu k neuhradenej splátke. Samotnú realizáciu splatnosti dlhu ustanovenie § 565 O. z. podmieňuje žiadosťou veriteľa (nenastáva automaticky zo zákona).

12. Pre splatnosť pohľadávky v dôsledku straty výhody splátok nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky (alebo jej zostatku) najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol svoje oprávnenie využiť a o zaplatenie celej pohľadávky skutočne požiadal (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo 426/2005).

13. Súd prvej inštancie bez skúmania konkrétnej dohody o splátkach, ako i nastalej splatnosti celého dlhu (jednostranného právneho úkonu veriteľa, majúceho za následok splatnosť celého dlhu alebo uplynutím

doby splatnosti všetkých jednotlivých splátok vymáhaných predmetnou žalobou), tiež nerozlíšením už nastalej splatnosti jednotlivých splátok úveru (splatných do doby splatnosti prípadného celého zostatku dlhu), nepostupoval správne.

14. Pri plnení formou splátok je vždy rozhodujúce rozlíšiť už nastalú splatnosť jednotlivých splátok úveru (splatných do doby splatnosti celého zostatku dlhu) a splátok splatných na základe jednostranného úkonu veriteľa. Bez tohto rozlíšenia nie je možné správne posúdiť počiatok plynutia premlčacej doby. Dôležité je však predovšetkým skúmať uzavretie dohody zmluvných strán, o tom, či veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (§ 565 O. z.), tzv. strata lehôt alebo strata výhody splátok, od ktorej je potrebné odlíšiť dohodu, že nezaplatením jednej zo splátok nastala splatnosť celého zostatku dlhu, určeným dňom v tejto dohode, teda naplnenie konkrétnej dohody a zákonom stanovených podmienok pre splatnosť celého zostatku dlhu.

15. Ustanovenie § 103 O. z., upravujúce plynutie premlčacej doby odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, výslovne odkazuje na ustanovenie § 565 O. z., podľa ktorého splatnosť celého dlhu nenastáva automaticky zo zákona (nezaplatením splátky, po vykonanej poslednej úhrade). Ustanovenie § 565 O. z. len umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získa, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Ak veriteľ riadne a včas svoje právo neuplatnil, môže voči dlžníkovi požadovať naďalej len dohodnuté splátky.

16. Okrem vyššie uvedených kumulatívnych predpokladov splatnosti celého dlhu (nesplnenie niektorej zročnej splátky, jednostranný adresovaný právny úkon veriteľa, ktorým žiada o zaplatenie celej pohľadávky, ak to bolo veriteľom a dlžníkom takto dohodnuté, t. j. dohoda, prípadne rozhodnutie ak tak bolo určené v rozhodnutí), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ (dodávateľ) uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 O. z. v relevantnom znení).

17. S poukazom na uvedené bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozlíšiť splátky (na základe konkretizácie žalobcom uplatňovaného peňažného plnenia), ktorých splatnosť nastala samostatne (pred splatnosťou celého zostatku dlhu), u ktorých začína plynúť premlčacia doba odo dňa ich zročnosti, teda samostatne u každej jednotlivéj splátky. Následne skúmať naplnenie kumulatívnych predpokladov splatnosti celého zostatku dlhu podľa § 565 O. z. a § 53 ods. 9 O. z. a až následne sa zaoberať aplikáciou ustanovenia § 5b ZoOS. Od takejto dohody o strate výhody splátok podľa § 565 O. z. je potrebné odlíšiť dohodu, že nezaplatením jednej zo splátok nastáva splatnosť celého zostatku dlhu určeným dňom v tejto dohode (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2658/2008, sp. zn. 33 Odo 1630/2005). Predpokladom je tiež spoľahlivé poznanie žalobcom uplatňovanej pohľadávky, z čoho pozostáva, rozlíšením nezaplatených splatných splátok (u ktorých nastala splatnosť samostatne pred možnou splatnosťou celého zostatku dlhu), splatných podľa zmluvných dojednaní.

18. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že v danom právnom vzťahu má žalovaný postavenie spotrebiteľa, na základe čoho bol súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu a dospel k záveru o jeho premlčaní v celom rozsahu.

19. Jediným dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offio podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Dňa 07.02.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci vyhlásil nález sp. zn. PL. ÚS 11/2016, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie právneho predpisu, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky).

20. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu nález Ústavného súdu SR treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia právneho predpisu (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov SR), predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení Ústavy Slovenskej republiky (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia právneho predpisu (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito článkami Ústavy Slovenskej republiky). Súdny súd pri rozhodovaní viazaný nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s vtedy účinnými čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

21. Odvolací súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2006 sp. zn. PLz. ÚS 1/2006 (zjednocujúce stanovisko pléna), kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené, nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou, sa hľadí, akoby nebolo nikdy súčasťou právneho poriadku.

22. Aplikácia protiústavného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov súdom prvej inštancie v danej veci predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto aj keď súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, tak toto vyhodnocoval len v rozsahu potrebnom pre zistenie premlčania. Bol preto daný dôvod na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej a v závislom výroku o náhrade trov konania (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

23. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyvodí z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie sporu v zmysle podanej žaloby žalobcu a opätovne vo veci rozhodne, pričom sa vysporiada aj námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).